

คนในสังคมใหม่
(NEW SOCIALIST)

นาย สืบพงษ์ งามโรจน์
MR.SURBPONG NGAMROJ

รฟ.
ด 736๓
๑๖46

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....76203.....
วัน,เดือน,ปี.....20 พ.ย. 2550.....

b. 1184501b
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนั่น)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารณ)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)
.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกิร กองคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)
.....กรรมการ (อาจารย์ศรินทร์ย์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ออก และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(อาจารย์วุฒิกิร กองคา)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	คนในสังคมใหม่
	NEW SOCIALIST
ชื่อ	นาย สืบพงษ์ งามโรจน์
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2546
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ วุฒิกร คงคา

บทคัดย่อ

เราเชื่อมั่นว่ามนุษย์สร้างเทคโนโลยีขั้นสูงได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่าไร ความสะดวกสบายแก่ตัวมนุษย์จะมีเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันความเจริญของเมืองใหญ่ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงอยู่เต็มไปด้วยประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จากเมื่อ 20 ปีก่อนตอนที่ข้าพเจ้าเกิดอย่างหลายเท่าตัวนัก ในตอนที่ข้าพเจ้ายังเด็ก ไม่เคยคิดว่าอีก 10 หรือ 15 ปี เทคโนโลยีจะมีผลอะไรกับตัวข้าพเจ้าเอง จนปัจจุบัน เทคโนโลยีสร้างผลกระทบทั้งดีและไม่ดีเกิดแก่ใจของข้าพเจ้า เช่น ความสะดวกสบายจากเครื่องอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่าง คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ รถไฟฟ้า อาหารกล่องที่โทรสั่งได้อย่างง่ายดาย ฯลฯ แต่เทคโนโลยีที่มาพร้อมกับความสะดวกสบาย ก็ไม่ได้ดีเสมอ ความวุ่นวายจึงตามมา ความอยากได้อะไรครอบครอง จึงต้องดิ้นรนแสวงหา บิดคิดกับวัตถุ จำต้องแข่งขันในหมู่คนด้วยกัน

ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากชีวิตคนในสังคมปัจจุบันที่มีร่างกายแต่ไร้ซึ่งจิตใจมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะด้วยกรรมวิธีเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ภายใต้ชื่อ “คนในสังคมใหม่” ดำเนินการสร้างสรรค์โดยวิธีการสร้างภาพร่างจำนวน ขึ้น จำแนกออกเป็น 4 ชุด โดยในแต่ละชุดมีภาพร่างจำนวน 3-4 ชิ้น และเลือกสรรภาพร่างชิ้นที่สมบูรณ์ที่สุดมาสร้างเป็นผลงานศิลปนิพนธ์จำนวน 7 ชิ้นด้วยกัน ในภาคศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ จึงกล่าวถึงขั้นตอนในการทำงานการวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ การวิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดจนถึงการแก้ปัญหาให้เห็นกระจ่างชัด ตามหลักวิชาการศิลปะเพื่อความเข้าใจในผลงานมากขึ้น ในการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกของคนในเมืองมาถ่ายทอดโดยแสดงรูปแบบในลักษณะเชิงจินตนาการประกอบกับสถานที่จริงที่มีผู้คนหนาแน่นผสม

จินตนาการในรูปแบบกึ่งเหมือนจริง เพื่อสื่อไปสู่ผลงานอันมีผลต่อความรู้สึกของผู้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณมารดา และญาติพี่น้องอันเป็นผู้ให้กำเนิดและโอกาส
อบรมสั่งสอนและส่งเสริมข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงคุณงามความดี ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ ประ
สทิธิประสาทวิชาความรู้ อันเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าได้มีแนวทางการสร้างงานศิลปะให้ชัดเจน
และขอขอบคุณอาจารย์วุฒิกร คงคา ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา และอาจารย์ในสาขาจิตรกรรมทุกท่าน ที่ให้
คำชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติและวิธีแก้ไขปัญหาทุกขั้นตอน จนโครงการศิลปนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จ
ลุล่วงได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
แนวความคิดสร้างสรรค์	4
อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	5
ปัญหาและประเด็นของเนื้อหา	10
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	12-15
กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม	16
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	17
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	17
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ	21
5 บทสรุป	25
อ้างอิง	26
ผลงานศิลปะ	27-31
ประวัติผู้เขียน	32

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบที่มา	4
อิทธิพลและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	8-9
ภาพประกอบภาพร่างผลงานศิลปะ	12-15
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1	28
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2	29
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3	30
ภาพผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4	31

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์มีความเห็นแก่ตัวเป็นพื้นฐานของจิตใจ และมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่มีสติปัญญาเหนือกว่าสิ่งมีชีวิตทั่วไปบนพื้นพิภพนี้ จึงเป็นที่มาของเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่ออำนวยความสะดวกสบายจนเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิตมนุษย์ปัจจุบัน ความที่มนุษย์มีกิเลสความอยาก และเห็นแก่ตัวเป็นพื้นฐานในจิตใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการแข่งขัน เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการ เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดในสังคมเมือง ที่สร้างแนวคิดให้มนุษย์ยึดติดกับวัตถุ และรูปลักษณะภายนอก เป็นสิ่งยิ่งยวดให้มนุษย์มีจิตใจเสื่อมถอยก่อให้เกิดความกดดันนานับประการ รวมถึงสภาพจิตใจ เย็นชา และไม่สนใจ มนุษย์ด้วยกันเอง

ถ้าสังคมเน้นที่จะส่งเสริมความมั่นคงทางวัตถุมากจนเกินไป และรับค่านิยมทางวัฒนธรรมต่างชาติโดยไม่ตระหนักถึงผลกระทบที่จะตามมาภายหลัง สิ่งเหล่านี้ทำให้ชีวิตมนุษย์ซับซ้อนวุ่นวายเพียงแต่ความสุขจากสิ่งภายนอก แยกไม่ออกจากแบบไหนคือความหมายที่แท้จริงของความสุขจนทำให้ชีวิตมนุษย์ไม่ต่างจากเครื่องจักรที่มีแต่ร่างกายแต่ไร้ซึ่งจิตใจ เพียงเพื่อคำตอบแทนนำไปแลกความสุข ลืมความเรียบง่ายของชีวิต และความดีงามของจิตใจความสัมพันธ์ที่มนุษย์ด้วยกันพึงจะมี

ความสำคัญของโครงการ

เพื่อให้รับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงในโลกยุคปัจจุบัน ผลของความเจริญอย่างมากในสังคมเมืองที่ส่งผลกระทบโดยตรงแก่สภาพจิตใจของคนที่มีกิเลสมากขึ้น ความเจริญของสังคมเมืองรวมถึงการเติบโตทางเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่ออำนวยความสะดวกและรองรับความต้องการของมนุษย์ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นที่มีอยู่แน่นในเมืองหลวง ก่อให้เกิดความวุ่นวายจากการแข่งขัน เพื่อดำรงชีวิตหาช่องทางเอารอดเอาเปรียบเกิดความอึดอัดทั้งสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยและจิตใจความเครียด การซึมเศร้า กลายเป็นคนไร้ชีวิต ดำเนินชีวิตในรูปแบบเดิมๆ ซ้ำๆ ซากๆ

ข้าพเจ้าเห็นถึงความเสื่อมถอยของจิตใจคนในสังคมปัจจุบันที่ตัวข้าพเจ้าเองสัมผัสและรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จนนำมาถ่ายทอดผ่านงานศิลปะ ให้รู้สึกว่าการสังคมปัจจุบัน กำลังแยกลงไปถ้ามนุษย์ไม่หยุดความต้องการทางวัตถุนิยมองไม่เห็นความดีงามของจิตใจ เห็นเพียงความสุขที่ได้รับจากวัตถุเพียงเท่านั้นชีวิตมนุษย์ก็มีค่าไม่ต่างจากวัตถุที่ต้องการ

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อชี้ให้เห็นถึงจิตใจที่เสื่อมถอยไร้ความเป็นมนุษย์ ที่มีรอยยิ้ม ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่มนุษย์ควรจะมีต่อกันในสังคมปัจจุบัน
2. เพื่อบอกถึงความจำเอนในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ในยุควัตถุนิยม
3. อะไรคือสิ่งที่ทำให้มนุษย์ปัจจุบันมึนงงหาย

ขอบเขตของโครงการ

1. โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เสนอเนื้อหาตามทัศนะคติส่วนตัวของข้าพเจ้า ที่มีต่อมนุษย์ในสังคมปัจจุบันโดยเปรียบเทียบความรู้สึกไร้ชีวิต ด้วยสปีชีมนุษย์ที่คิดแปลกไปจากเดิม เดิมความศุขของอาคารสถานที่ให้รับรู้ถึงความเสื่อมของสังคม
2. แนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบกึ่งเหมือนจริง (Realistic) โดยนำมุมมองที่พบจากสถานที่จริงเพิ่มความเป็นส่วนตัวด้วยจินตนาการ บรรยายาศ ที่อึมครึมสร้างความรู้สึกกดดัน เป็นสิ่งในการแสดงออก
3. นำเสนอเป็นผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น ดังนี้
 - 3.1 คนในสังคมใหม่ 1 200 x 160 ซม.
 - 3.2 คนในสังคมใหม่ 2 200 x 130 ซม.
 - 3.3 คนในสังคมใหม่ 3 210 x 160 ซม.
 - 3.4 คนในสังคมใหม่ 4 200 x 150 ซม.

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

การสร้างสรรคงานศิลปะจำเป็นต้องมีแรงบันดาลใจก่อนเป็นอันดับแรกอันก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และการได้รับอิทธิพล จากผลงานศิลปะที่ดี หรือทางด้านความคิดจากบุคคลอื่น อันเกิดจากความรู้สึกเฉพาะตนนั้น ล้วนเกิดขึ้นจากสิ่งที่เราได้ประสบและประทับใจ ดังนั้น ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์ จึงเป็นส่วนสำคัญต่อการแสดงออกถ่ายทอดความคิด โดยผ่านกระบวนการทางศิลปะ

ที่มา

เกิดจากการเดินทางของข้าพเจ้าโดยรถโดยสารประจำทาง ข้าพเจ้าชอบที่จะดูอาคารบ้านเรือน และสิ่งแวดล้อมรวมถึงคนที่อาศัยในอาคารของเมืองหลวง ถนนที่เต็มไปด้วยรถ คนที่แออัดในสถานที่ชุมชน และเร่งรีบในชีวิตประจำวัน จึงต่างกับต่างจังหวัด ที่บ้านเรือนไม่ใหญ่โตและรกร้างผู้คนไม่เยอะเท่านี้ ด้วยความจำเป็นอย่างคนต่างจังหวัดจำต้องเข้ามาหาถิ่นอาศัยอยู่ในเมืองที่มีความเจริญทางวัตถุ ทำให้ต้องแข่งขันเพื่อดำรงอยู่ จนสถานที่ต่างๆเต็มไปด้วยผู้คนที่ยึดแน่นในทุกๆที่ สังคมเมืองจึงต่างจากต่างจังหวัดที่ดำเนินชีวิตด้วยความเรียบง่าย การแข่งขันมีไม่มาก อาจเป็นเพราะวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมทั้งปวงของมนุษย์ รวมถึงการเรียนรู้ค่านิยม แต่ละสังคมก็มีสภาพแวดล้อมความเชื่อในขนบธรรมเนียม เจตคติ และค่านิยมแตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคของวัตถุนิยม วัตถุจึงมีความสำคัญจึงเกิดความอยากครอบครองโดยเฉพาะเงินและชื่อเสียง มนุษย์ปรารถนาที่จะมีสถานภาพ หรือฐานะตำแหน่งเหมือนกันหรือดีกว่าบุคคลอื่นๆ ดังนั้นคนส่วนมากจึงมักจะดูเราให้ พยายามสร้างฐานะตำแหน่งของตนให้เท่าเทียม หรือดีกว่าผู้อื่นๆในสังคม ซึ่งแสดงออกมาในรูปของความอยากได้ตำแหน่ง อำนาจ ชื่อเสียงขึ้นอยู่กับค่านิยมของสังคม บางสังคมยกย่องคนมีเงิน ค่านิยมทางสังคมจึงเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคมนั้นๆ นอกจากนี้มนุษย์ยังใช้วัตถุเป็นเครื่องแสดงฐานะทางสังคมด้วย รถยนต์ เครื่องเพชรพลอยและของมีค่าอื่นๆ จะเห็นมนุษย์เหล่านี้ตามสถานที่ชุมชนห่างร่าๆไป

คนในสังคมปัจจุบันให้ความหมายกับวัตถุมากจนเกินไป จนจิตใจตกเป็นทาสของมัน ประกอบกับความเจริญด้านวัตถุพัฒนารวดเร็ว จนทัศนคติความเชื่อและค่านิยมเปลี่ยนไปในทางแข่งขัน เห็นแก่ตัวไร้น้ำใจ จนดูเหมือนไร้ชีวิตจิตใจ สมองที่ถูกวัตถุครอบงำงานเหมือนหุ่นยนต์ ที่เห็นได้จากคนในสังคมปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดความรู้ส่วนตัวที่มีต่อคนในสังคมปัจจุบัน รวมถึงตัวข้าพเจ้าเองที่กำลังจะถูกกลืนไปตามกระแสวัตถุนิยมของคนในสมัยนี้ต้องการจะเป็น ข้าพเจ้าพยายามสร้างบรรยากาศให้สอดคล้องกับอาคารสมัยใหม่ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงโดยสอดแทรกความเสื่อมถอยของจิตใจแทนค่าด้วยความผูกพันความเก่า บีบคั้นด้วยบรรยากาศที่เข้มข้นของน้ำหนักส่งผลให้เกิดความอึดอัด และแบ่งช่องย่อยๆเพื่อให้เห็นถึงมุมมองต่างๆของสถานที่เพื่อเล่นกับมิติที่ดูพลิกไปมา สถาปัตยกรรม เน้นความเป็นจริง 70% จินตนาการอีก 30% สีส่นเงินในตัวมนุษย์เปรียบถึงความเย็นชาของจิตใจ สีหน้าที่บอกอารมณ์กดดันต่อสังคม งานข้าพเจ้าแบ่งเป็น 2 ฝั่งใหญ่ๆ คือ เรื่องของวัตถุ ตึกอาคารกับจิตใจความเป็นมนุษย์ (การดำเนินชีวิต วิธีชีวิตแบบใหม่) ที่มีค่านิยมของสังคมเป็นตัวกำหนด พฤติกรรม และความดีงาม

ภาพประกอบที่มา

1

2

3

4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างผลงานศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ที่ได้รับอิทธิพลในทางรูปแบบ และแนวความคิด มีผลโดยตรงกับงานของข้าพเจ้า อิทธิพลเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดจากความชอบส่วนตัว เป็นสิ่งสำคัญสำหรับงานศิลปะ

ข้าพเจ้าได้สร้างกระบวนการอันเกิดจากจินตนาการ ที่มีต่อคนในสังคมปัจจุบัน ที่มีแต่การแข่งขันสูง โดยผ่านผลงานศิลปะด้วยเทคนิคจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ โดยอาศัยรูปทรงเหมือนจริง มาดัดแปลงสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงในบรรยากาศเหนือจริง ในรูปแบบกึ่งเซอร์เรียลลิสม์

งานศิลปะที่ข้าพเจ้าได้สร้างขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ให้รับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงของคนในสังคมใหม่ที่มีวัตถุอยู่เหนือจิตใจส่งผลกระทบให้เกิดความหดหู่ บีบคั้น ทางใจ ต่อคนในเมืองหลวง โดยผ่านขบวนการสร้างสรรค์ งานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบเป็นตัวบอกเล่าเรื่องทั้งหมด

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์

จากการศึกษางานของศิลปินเซอร์เรียลลิสม์ ของ GIGER ข้าพเจ้ารู้สึกชอบในรูปแบบงานของเขา มากกว่าเนื้อหาของงานที่พูดถึงเรื่องเพศที่เก็บกดบีบคั้นจิตใจอย่างมาก แต่มีบ้างที่นำมาชมมองเนื้อหาที่ GIGER พูดถึงคนกับเทคโนโลยี นำมาใช้ในงานตนเอง ผลงานที่ข้าพเจ้าชื่นชอบภาพชื่อ NO 251 Lili เป็นหนึ่งในงานชิ้นสำคัญของ GIGER ด้วย ซึ่งมีเทคโนโลยีมาผสมผสานกับรูปหน้าคน จึงเป็นผลต่องานข้าพเจ้าด้วยในยุคแรกที่นำเอามาพร้อมกับเครื่องจักรส่วนประติบัติ สุราทองไทย ข้าพเจ้าไม่สามารถระบุลัทธิของเขาได้ อาจจะเป็นเรียลลิสติก ทัวไปโดยมีลูกเล่นที่บรรยากาศกับมุมมองตามดที่พิเศษ ข้าพเจ้ารับเอาเทคนิคการใช้สีของบรรยากาศที่สามารถบอกความรู้สึกกว้างของประติบัติมาใช้ เช่นสีม่วงอมดำแทนความรู้สึกเหงาแต่กลับด้วยพลังของสีดำ

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่

1. ทางด้านรูปแบบงานศิลปะ ศิลปินที่ให้อิทธิพล
 1. HR GIGER
 2. ประติบัติสุราทองไทย
2. ทางด้านความคิดหรือเนื้อหาของงาน
 1. อนุช อภาภิรมย์

1.1 ส่วนแรกที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในแง่ของรูปแบบจาก GIGER เป็นศิลปินลัทธิ เซอร์เรียลลิสม์ สิ่งที่ข้าพเจ้ารับมาแบ่งได้ 3 อย่างใหญ่ๆ คือ พื้นผิว รูปทรง น้ำหนัก GIGER สร้างพื้นผิวให้แตกต่างกันในเรื่องของขนาด ใหญ่เล็กในขณะที่วัตถุที่อยู่ใกล้พื้นผิวก็มีขนาดใหญ่กว่าวัตถุที่อยู่ไกลจึงเกิดมิติ แก่ภาพ และพื้นผิวก็เข้ากับรูปทรงเป็นอย่างดี ช่วยให้อารมณ์น่าสนใจขึ้น และตรงกับความรู้สึกที่ GIGER ต้องการให้รู้สึกขยะแขยง น่ากลัว ข้าพเจ้าจึงนำพื้นผิว มาใช้ในงานตนเอง เพื่อสื่อให้เห็นความเสื่อมลงของวัตถุที่ดูทันสมัย

1.2 รูปทรง ล้วนมาจากคนเป็นหลักของการสร้างจินตนาการต่างๆให้ดูพิลึก บ้างก็ผสมผสาน สัตว์และวัตถุ เครื่องจักร จึงเกิดรูปแบบประหลาดตา บางรูปทรงก็ถูกบิดเบือนจากความจริงข้างก็ถูกจับยึดสัดส่วนต่างๆในร่างกายให้ดูยาวขึ้น นวัตกรรมเพศทั้งชายและหญิงเข้ามาในงาน แสดงความรู้สึกในเรื่องเพศที่เป็นน่ารังเกียจ สร้างความสะเทือนใจจากเรื่องราวของชีวิตว่าเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ในรูปกาย สังขารเป็นสิ่งที่บอบบางในGIGER นั้นเต็มไปด้วยรายละเอียดในรูปทรง อาจจะเป็นส่วนที่ทำให้งานดูน่าสนใจขึ้น มีเรื่องของเส้นเข้ามาใช้ส่วนที่ข้าพเจ้ารับมาใช้งาน เป็นเรื่องของรูปทรงและส่วนของรายละเอียดต่างๆที่อยู่ในรูปทรงมากกว่าที่จะใช้รูปทรงประหลาด เหล่านี้งานข้าพเจ้าใช้รูปทรงด้วยตัว เช่น คน จิ้งจอก เสื้อผ้าในยุคปัจจุบัน ไม่มีการยึดสัดส่วน

3. น้ำหนัก การวาง น้ำหนักการจัดลำดับ สอดคล้องกับเรื่องราวที่พูดถึงให้ดูหนักแน่นขึ้น ศิลปินพยายามให้น้ำหนักเป็นตัวแบ่งระยะให้ชัดเจน โดยใช้น้ำหนักดำสุดในพื้นที่ที่ต้องการแสดงความลึก และแยกกับส่วนที่สว่าง และคุมด้วยน้ำหนักเทาบางบาง อีกทั้ง ผลงานคุมบรรยากาศได้ดี ข้าพเจ้านำวิธีการแยกระยะด้วยน้ำหนักของ GIGER มาใช้ในเวลาที่ต้องการบรรยากาศอึมครึม ก็ใช้น้ำหนัก ดำ พื้นคุมอีกทีและจัดส่วนที่ต้องการให้ชัดเพื่อแยกระยะใกล้อีกครั้ง

อิทธิพล ของ ประทีป สุราทองไทย ที่ถ่ายทอดสู่งานข้าพเจ้านั้นได้แก่ เรื่องของมุมมอง สถาปัตยกรรม สีของบรรยากาศ

แนวความคิด ของประทีป คือ สถานที่ทั่วไปในกรุงเทพฯ ในเวลาเช้ามืด ที่ให้ความรู้สึกเหงา เว้งว้าง ไร้ผู้คน รถตา เป็นอีกมุมมองหนึ่งที่เงียบสงบในเวลาขณะนั้น โดยผ่านบรรยากาศที่จำลองจากจินตนาการ และต้องการให้สถานที่ ที่เคยมีผู้คนมากมายแต่กับเงียบลง ไร้ซึ่งผู้คน ซึ่งให้ความรู้สึกอีกแบบกับสถานที่นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ได้รับจากอิทธิพล

1. **วิธีการหามุมมอง** ผลของการหามุมมองจะให้ภาพที่ออกมาดูน่าสนใจขึ้น ข้าพเจ้านำวิธีการ หามุมมองที่พิเศษนี้มาใช้กับงานตัวเองโดยการมองจากมุมสูงบ้างตามคบ้างได้ผลดีกับงานที่มีสถาปัตยกรรมเป็นตัวดำเนินเรื่อง โครงสร้างของสิ่งก่อสร้าง ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ที่น่าสนใจ ความวุ่นวาย ทับซ้อนของรูปทรงเกิดระยะในงาน

2. **วิธีการใช้สี** ประทับใจไม่ใช้สีมากนัก เน้นถึงบรรยากาศในจินตนาการมากกว่าบรรยากาศจริง ไม่ต้องการสีที่สดใส เลยเพราะอาจจะโดดไม่เข้ากับบรรยากาศเหงาที่มีน้ำหนักเทาจนถึงค่าสุด สังเกตได้งานจะไม่มีส่วนที่สว่างสุดมากนัก มีเพียงแสงดิบหรือ รูปทรงสถาปัตยกรรม ยังถูกคลุมด้วยน้ำหนักเข้มลายละเอียดต่างๆ ก็ไม่เห็นชัดนัก เหมือนภาพฝันๆ ส่วนที่ข้าพเจ้านำมาใช้คือสี ที่แทนค่าน้ำหนัก สีที่เป็นในทางเดียวกันกับความรู้สึกเศร้า เหงา ในบรรยากาศที่เงียบสงบแต่ลึกกลับ

ทางด้านความคิด อิทธิพลที่ได้รับมาจาก คุณ อนุช อภาภิรมย์

ซึ่งเป็นนิพนธ์ศาสตร โดยดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ประธารโครงการมูลนิธิโลกสีเขียว ซึ่งอยู่ในโครงการข่าวสารทิศทางประเทศไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย หรือ สกว. งานของอนุช อภาภิรมย์ คือการประมวลรูปเหตุการณ์และแนวโน้มด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสังคมไทยและสังคมต่างประเทศ (ทั่วโลก) เพื่อเป็นการสรุปบทวนให้สังคมไทยรู้ว่ามิอะไรที่ไม่ดีเกิดขึ้นบ้าง เพื่อหาวิธีแก้ไขวิกฤตการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นก่อนที่มันจะลุกลามใหญ่โตจนสายเกินแก้ เรื่องที่ข้าพเจ้ารับมาจากความคิดของอนุช อภาภิรมย์ นั้นเกี่ยวกับสังคมยุคใหม่ซึ่งประกอบด้วยคนและสิ่งแวดล้อม คนในยุคปัจจุบันพัฒนามากขึ้นในเรื่องความรู้ นำความรู้ไปใช้ในทางที่ถูกได้ อย่างเช่นผลิตเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวก มากมายให้ช่วยคายต่อการดำเนินชีวิตใน ศตวรรษที่ 21 รวมถึงการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วเช่นรถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน สิ่งต่างที่เกิดขึ้นมากมายก่อให้เกิดความวุ่นวายกับจิตใจคน ทำให้เกิดความอยากที่จะครอบครองความสุขที่มาจากวัตถุแต่กว่าจะได้ต้องดิ้นรน เอาเป็นเอาตายให้ได้มา คนในปัจจุบันจึงลืมจิตใจอันงดงามแต่กลับไปหลงติดกับวัตถุที่ทันสมัย และยึดติด กับรูปลักษณะภายนอก จนเป็นทุกขอย่างที่คุณ อนุช พูดว่าการแข่งการแข่งกันดิ้นรน ไม่ได้มีเฉพาะสังคมไทย แต่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ ทั่วโลกที่เศรษฐกิจเจริญใหญ่โตตามมาด้วย ปัญหาประชากรและการแย่งชิงทรัพยากร พื้นที่ทำมาหากิน จนเกิดความเสื่อมโทรมทางจิต เอาวัตถุมาครอบงำ คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น แต่กลัวเหงา กลัดกลุ้ม เกิดอาการช็อกเศร้า ส่วนคนที่ทำงานต่ำกว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับก็พยายามระดับก็พยายามบีบตัวให้สูง คึ้นรนในกลุ่มของตัว ความเห็นแก่ตัวเนื่องจาก ภาวะโลกเกิดปัญหาความไม่แน่นอน ทางเศรษฐกิจ

ผลงาน GIGER

1.

ชื่องาน NO 295 Samurai

ค.ศ. 1976

ขนาด 100 x 70 cm

เทคนิค Acrylic on paper

2.

ชื่องาน NO 259 LiII

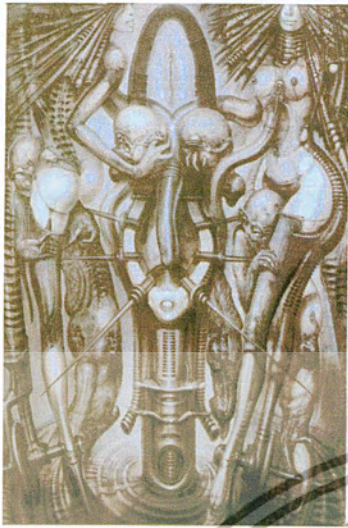
ค.ศ. 1976

ขนาด 200 x 140 cm

เทคนิค Actytic on paper

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.

ชื่องาน No 412 Vlad Tapes

ก.ศ. 1978

ขนาด 200 x 140 cm

เทคนิค Acrylic on paper

ผลงานของ ประทีป สุธาทองไทย จำนวน 2 ชิ้น

1.

ชื่องาน ชอย อารีย์

พ.ศ. 2545

ขนาด 140 x 175 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

2.

ชื่องาน จากเขาวราช 2

พ.ศ. 2545

ขนาด 150 x 190 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและประเด็นของเนื้อหา

หลังจากเริ่มรับอิทธิพลทางความคิดจากคุณ อนุช อาภาภิรมย์แล้วข้าพเจ้าได้คิดในสิ่งที่ อนุช เขียน นำมาตีความ ว่าจริงหรือไม่บวกกับความคิดส่วนตัวที่มองสังคมปัจจุบัน และได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เพื่อการเรียนรู้ จากสถานที่ที่มีผู้คนหนาแน่นในเมืองหลวง ด้วยการบันทึกทำทางอารมณ์ของผู้คนโดยการถ่ายภาพ นอกเหนือจากการหาข้อมูลจริงแล้วข้าพเจ้าได้ใส่จินตนาการส่วนตัว เข้าไปในงาน เพื่อให้งานมีความ รู้สึก มากกว่าการเขียนจากรูปถ่าย

ปัญหาที่พบเริ่ม จากการหาข้อมูล ด้วยการถ่ายภาพ สถานที่บางสถานที่ไม่อนุญาตให้ถ่ายภาพ จึงเป็นการยากที่จะถ่ายได้ ข้าพเจ้าแก้ไขด้วยวิธีการสเก็ตช์ สร้างความเข้าใจกับโครงสร้างสถาปัตยกรรม อย่างละเอียดและหาข้อมูลจริงมาส่งเสริมเป็นผลงานจริงที่ขยายขนาดใหญ่ จึงก่อให้เกิดปัญหา คือ มีพื้นที่ว่างมากเกินไป ข้าพเจ้าพยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีการนำลายละเอียดของสถาปัตยกรรมใส่จนเกิดความล้นตัว เพื่อให้ผลงานสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยเวลาที่จำกัด ทำให้ข้าพเจ้าทำงานได้ไม่เต็มที่ขนาดงานที่เล็ก รูปทรงและลายละเอียด ที่พยายามเขียนและใส่ในงานจึงดูไม่ชัดเจนข้าพเจ้าพยายามพัฒนาการทำงานให้เร็วกว่านี้และขยายขนาดขึ้นให้รูปทรงชัดเจนเห็นถึงรายละเอียด ที่มีมากขึ้น

เนื้อหาข้าพเจ้าเกี่ยวข้องกับคนในสังคมปัจจุบันที่แวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยีชั้นสูงมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและการแข่งขันเพื่อให้ตนเองได้ครอบครองวัตถุจึงถ่ายทอดความรู้สึกของคนปัจจุบันที่ต้องทำงานหนัก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

หลังจากได้รับแรงบันดาลใจแล้วข้าพเจ้าก็เริ่มนำมาสร้างกระบวนการทางความคิด โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อเป็นการเรียนรู้ และนำมาสร้างเป็นภาพร่าง โดยนำข้อมูลจริง ด้วยวิธีการถ่ายภาพจากสถานที่จริงเพื่อนำมาเป็นข้อมูลดิบ ก่อนจะนำไปปรับเปลี่ยนบางจุดตามจินตนาการ โดยเลือกสรรสถานที่ ที่มีคนหนาแน่น เช่น ห้างสรรพสินค้าสถานีรถไฟ เพื่อนำไปปฏิบัติเป็นผลงานศิลปะนอกเหนือจากการค้นคว้าหาข้อมูลจริงแล้ว ข้าพเจ้าได้มีการไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมในห้องสมุด โดยเลือกหนังสือเกี่ยวข้องกับ สถาปัตยกรรมภายนอกและภายในเลือกดูมุมมองและรายละเอียดต่าง ๆ ในตัวอาคาร และโครงสร้างหลัก ๆ ของอาคาร ที่มีโครงสร้างซับซ้อนบางอย่างต้องดูจากผลงานของสถาปนิกมาร่วมใช้กับผลงานตนเอง

หลังจากการค้นหามูลค่าต่าง ๆ เสร็จสมบูรณ์แล้วข้าพเจ้าจึงนำเข้าสู่กระบวนการสร้างเป็นภาพร่าง ที่นำเอาข้อมูลจริงจากรูปถ่ายมาดัดแปลงเพิ่มจินตนาการไปบ้าง ชั้นแรกของภาพร่างเป็นไปอย่างอัตโนมัติ หยิบๆ ก่อน จะมาจัดกลืนเป็นภาพร่างที่นำไปขยายได้จริงอีกที ภาพร่างที่สร้างขึ้นมานั้นมีจำนวนทั้งสิ้น 4 ชุด โดยในแต่ละชุดจะมีภาพร่างจำนวน 3-4 ชั้น ซึ่งในแต่ละชั้นจะนำชั้นที่เหมาะสมที่สุดไปขยายเป็นผลงานจริงในลักษณะ 2 มิติ ด้วยเทคนิค จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ ผลงานในแต่ละชั้น ได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขเพิ่มเติมจากภาพร่าง เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในผลงานยิ่งขึ้น ขั้นตอนการทำงานศิลปะของข้าพเจ้าการสร้างภาพร่างนั้นมีความสำคัญยิ่ง ภาพร่างส่วนใหญ่เกิดจากการร่างด้วยดินสอและปากกาเป็นการวางองค์ประกอบของเส้นและน้ำหนักอย่างคร่าวๆ ก่อนจะนำมาใส่สี และรายละเอียดในผลงานภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง มาสู่ผลงานจริงที่สมบูรณ์

ภาพร่างชุดที่ 1

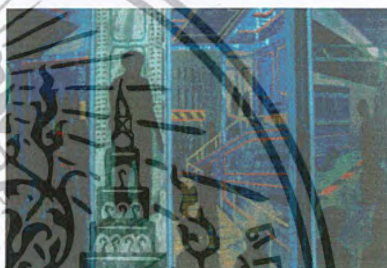
ภาพร่าง ชั้นที่ 1

ภาพร่าง ชั้นที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 4 ชั้นข้าพเจ้าได้นำการแบ่งช่องเข้ามาใช้ในงาน เพื่อเพิ่มลูกเล่นของมิติโดยที่แต่ละช่องจะไม่เท่ากัน โดยให้ช่องที่ใหญ่สุดเป็นประธานของเรื่อง โดยงานชุดที่ 1 นี้จะใช้โทนสีวรรณะเย็น (เขียว, ม่วง, น้ำเงิน) เป็นหลักของสีโดยรวม ข้าพเจ้าต้องการใช้สีโทนเย็นคุมบรรยากาศให้รู้สึกถึงอารมณ์เศร้าของสี โดยใช้สีคู่ตรงข้ามเข้ามาเพิ่มรสชาติไม่ให้ภาพดูนิ่งจนเกินไปแต่ใช้ในปริมาณที่น้อย ซึ่งภาพร่างทั้ง 4 ชั้น ข้าพเจ้าพยายามใส่ความรู้สึกผิดปกติของมนุษย์โดยใช้ลักษณะการยืนเดิน ที่นิ่งและแข็งผิดปกติของคน การเดินในลักษณะ ก้มหน้า และไม่เป็นระเบียบ

ภาพร่างที่นำไปขายเป็นผลงานศิลปะ คือภาพร่างชั้นที่ 2 เนื่องจากมีการจัดวางองค์ประกอบที่รับระหว่างช่องได้สมบูรณ์กว่าชั้นอื่นๆ และมีการสร้างบรรยากาศโดยรวมจากช่องประธานให้เป็นจุดนำสายตาของภาพและได้นำวิธีการหามุมมองของประติมากรรมเข้ามาใช้ในงานนี้ด้วย ข้าพเจ้าได้ลองใช้บรรยากาศสีเข้ามาใช้เพื่อทดลองดูว่าสีเข้าสร้างความรู้สึกกดดันได้หรือไม่ โดยเริ่มจากช่องที่เล็กของภาพก่อน

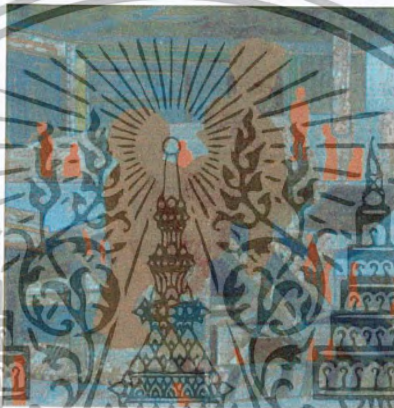
ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 3 ชิ้น ข้าพเจ้าได้ลองเปลี่ยนโทนสีจากวรรณะเย็นมาใช้วรรณะร้อนเป็นแกนหลักของสีคนทั้งภาพ โดยจะถูกล้อม บรรยายาศ สี ขาว, เทา อีกทั้งภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าได้ลองตัดช่องเล็กๆ ออก โดยเลือกที่จะใช้มุมมองเดียวเป็นหลักของภาพเพียงแค่แบ่งแยกช่องที่มีสีกับช่องที่เป็นสีขาวแต่ให้ดูเหมือนเป็นสถานที่เดียวกัน โดยใช้รูปทรงคนและเส้นนำสายตาเข้ามาเป็นตัวเชื่อมระหว่างภาพ โดยภาพร่างชุดนี้มีแรงบันดาลใจมาจากบันไดเลื่อนในห้างสรรพสินค้า

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานศิลปะ คือภาพร่างชุดที่ 1 ข้าพเจ้านำมุมมองเวลาคนขึ้นลงบันไดเลื่อนมาเป็นจุดเด่นของภาพโดยที่อีก 2 ช่องข้างๆ เป็นบรรยากาศสีขาวเบาๆ ข้าพเจ้าเพียงต้องการให้คนในช่องสีแดงเดินผ่านทะลุไปในช่องสีขาวเปลี่ยนสีจากแดงเป็นสีเทา เหมือนหลุดไปสู่บรรยากาศอื่นโดยภาพร่างชุดนี้นับกระยะได้ดีกว่า 2 ชิ้นหลัง นอกจากเส้นของบันไดแล้วตัวคนขึ้นลงบันไดยังช่วยให้ผลงานมี มิติ โกล้และไกลได้อย่างชัดเจน และในช่องสีขาวยังสามารถมองทะลุไปเห็นมิติด้านในของห้องสีขาวได้ดีมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

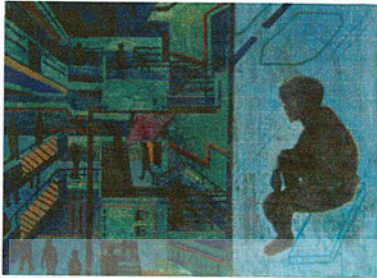
ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

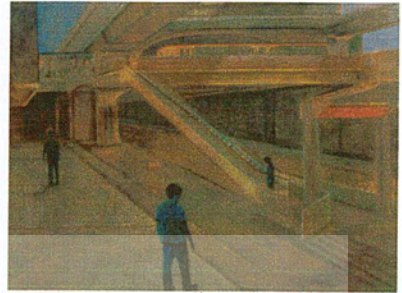
ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ชิ้น มีการพัฒนาเรื่องของมุมมองของภาพให้กว้างขึ้น โดยใช้สถานีรถไฟบริเวณภายในทางขึ้นลงไปตัวหลักของภาพ และเปลี่ยนสีคนให้มีทั้ง 3 สี เช่น บ้างก็สีแดงและสีน้ำเงินและสีเทา ข้าพเจ้าจัดวางความเด่นไว้ส่วนล่างของภาพ เพื่อให้คนชมงานดูจากด้านล่างไปยังด้านบนของภาพ โดยที่ด้านล่างสุดจะมีน้ำหนักเข้มขึ้นจนค่อยๆ อ่อนลงไปจนเป็นสีขาวเพื่อต้องการจะบอกความคิดของข้าพเจ้าว่าสุดท้ายจากที่คนแน่นสุดก็จะค่อยๆ หายไปเหมือนสังขารยอมเสื่อมสลายในหนทางสุดท้าย

ภาพร่างชิ้นที่นำไปขยายเป็นผลงานศิลปะ คือภาพร่างชิ้นที่ 2 เนื่องจากองค์ประกอบของภาพสามารถสื่อถึงความคิดของข้าพเจ้าได้อย่างสมดุล และยังสร้างมิติใกล้และไกลได้ชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชั้นที่ 1

ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 4 มีจำนวนทั้งสิ้น 2 ชั้น ข้าพเจ้าต้องเปลี่ยนการเขียนคนจำนวนมากลดจำนวนลงกว่าผลงานภาพร่าง 3 ชุดหลัง โดยเน้นเรื่องราวของสถาปัตยกรรม ทำงานมากขึ้นสร้างบรรยากาศที่ให้อารมณ์ เศร้าหมอง อ้างว้าง แก่ภาพรวมของผลงานได้ดีกว่าภาพร่างชุดที่ 1,2,3

ภาพร่างที่นำไปขายเป็นผลงานศิลปะ คือภาพร่างชั้นที่ 2 เนื่องจากมีการจัดวางองค์ประกอบที่รับกันได้อย่างสมดุล และมีการสร้างบรรยากาศได้ดีกับความรู้สึกมีมิติของภาพอย่างชัดเจนซึ่งผลักระยะหน้าให้มีความเด่นชัดยิ่งขึ้น

กระบวนการสร้างงานจิตรกรรม

การสร้างสรรค์ของข้าพเจ้า เริ่มจากการถ่ายภาพข้อมูลสถานที่จริง และนำมาสร้างเป็นภาพร่าง ที่ทำอย่างคล่องๆ ในแบบแรก เพื่อสร้างความเข้าใจของสถานที่ และมีจินตนาภาพที่สมบูรณ์ แล้วจึงนำมาเลือกสรรภาพร่างขึ้นที่สมบูรณ์ที่สุด นำมาสร้างเป็นผลงานศิลปะในเทคนิคของจิตรกรรมที่กล่าวมานี้คือลำดับขั้นตอนของการสร้างสรรค์ โดยจะขยายความแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนดังนี้

เมื่อมีแนวคิดเกี่ยวกับงานแล้ว ข้าพเจ้าจึงหาข้อมูลมาสนับสนุนแนวคิด โดยใช้มโนภาพเกี่ยวกับสถานที่ที่จะไปถ่ายรูป แล้วจึงก่อตัวเป็นภาพร่างภายหลัง เริ่มจากการเตรียมพื้นงานด้วยพื้นผิว สีน้ำมัน (สีน้ำเงิน, เขียว, แดง) แล้วแต่จะใช้สีอะไรเป็นหลัก จากนั้นจึงร่างภาพด้วยดินสอสีลงบนเฟรม โดยให้ถูกต้องตามสัดส่วน แล้วจึงลงทับด้วยสีน้ำมันให้ทั่วรูปทรงในภาพเป็นชั้นแรก ก่อนจะมาลงทับอีกที จากนั้นจะเข้าสู่ขั้นตอนการ เก็บรายละเอียดในส่วนของคน และสถาปัตยกรรมจนครบแล้วจึงดับด้วยน้ำหนึกเพิ่มอีกทีในบริเวณที่ต้องการให้มีมิติ โดยโดยรวมในผลงานทั้ง 4 ชิ้นนั้น จะเน้นรูปทรงคน และสถาปัตยกรรมเป็นองค์ประกอบหลักโดยแทนค่าสีและใช้รูปทรงคนแสดงอาภรณ์กิริยา เก็บกดซึมเศร้า

บทที่ 4
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้เสนอเนื้อหาที่สำคัญในการสร้างสรรค์และการวิเคราะห์ ขั้นตอนของการสร้างองค์ประกอบที่ควบคู่กับการสร้างเรื่องราว เพื่อให้ผลงานมีความชัดเจน โดยจะแบ่งออกเป็น ส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุและวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

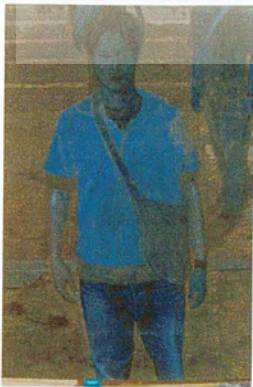
การวิเคราะห์ทัศนธาตุ แสดงเนื้อหาของการแทนค่าความหมายของทัศนธาตุต่าง ๆ ส่วนมูลฐานที่สำคัญในงานซึ่งข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์ได้แก่ รูปทรง (Form) สี (Colure) พื้นผิว (Texture) และที่ว่าง (Space) เพื่อเป็นการเน้นให้เกิดความเข้าใจในผลงานยิ่งขึ้น โดยสามารถวิเคราะห์และจำแนกส่วนประกอบของทัศนธาตุได้ดังนี้

รูปทรง (Form)

1

ภาพที่ 1 รูปทรงที่เห็นในภาพแรกคือตัวข้าพเจ้าที่มีลักษณะใบหน้าเศร้าและเหงาซึ่งในผลงานทุกชิ้นมีตัวข้าพเจ้าไปเป็นส่วนร่วมของงานเสมอ เพื่อสื่อถึงว่าข้าพเจ้าอีกคนในสังคมปัจจุบันที่กำลังถูกกลืนเป็นเหมือนผู้คนต่าง ๆ ในปัจจุบัน

2

รูปทรงตัวข้าพเจ้า ที่มีท่าทางแข็งในลักษณะจากการยืนดูไว้ความรู้สึกมือที่เกร็งจนเห็นเส้นเลือดชัดเจน กระเป๋าที่สะพายแทนค่าถึงการมาภาระในชีวิตที่แบกไว้ตลอดเวลา

76203

3

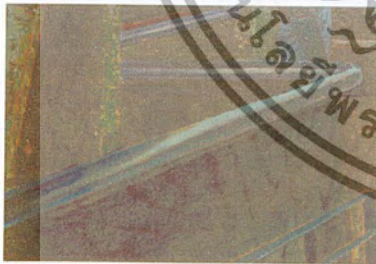
รูปทรงคน (ผู้ชาย,ผู้หญิง)

เป็นรูปทรงของคนโดยรวมที่อยู่ในสังคม โดยมีทิศทางเดินที่ไม่เหมือนกัน หมายถึง จุดมุ่งหมายในชีวิตที่แตกต่างกันตามความเป็นอยู่ในสังคมส่วนของใบหน้า ในบางคนจะมีใบหน้าที่มีคำจามองลายละเอียดเห็นไม่ชัดเพื่อแสดงความรู้สึกชั่วร้ายในจิตใจผ่านทางสีหน้าที่มองไม่ชัด

เส้น (Line)

ในผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าเส้นมีความสำคัญต่อภาพ เส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้มีทั้งเส้นตรงและเส้นโค้งเส้นตรงข้าพเจ้าจะใช้มากเป็นพิเศษ เส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในรูปอยู่ในส่วนของหลังคาภายในอาคารในแต่ละเส้นมีขนาดที่ไม่เท่ากันเพื่อมีความใกล้เคียงของภาพและแทนค่าเหล็กวัสดุที่ดูแบนและเรียบ

เส้นที่บอกถึงความรู้สึกถึงวัสดุที่แตกต่างเช่นในภาพ เป็นราวเหล็ก ที่มีลักษณะมันวาวและแตกต่างกับแผ่นเหล็กที่มีความแบนเรียบแต่มีความหนาแตกต่างราวเหล็กที่มีความกลมและสะท้อนความวาวเป็นความขัดแย้งในเรื่องของระนาบ

2

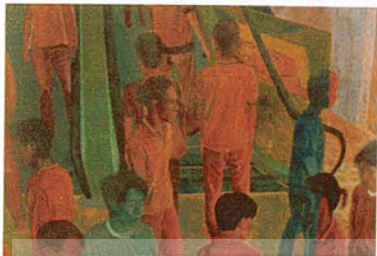
3

เส้นในรูปทรงอาคาร อยู่ตามผนังและประตู เป็น ลักษณะตกแต่งรายละเอียดของอาคารเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับอาคารเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับอาคารสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ใน

ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colure)

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

ข้าพเจ้าเลือกสีที่นำมาใช้ในผลงานตรงกับแง่ของจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของบุคคล นักจิตวิทยาจะมองสีในแง่ที่ว่าสีมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและต่อพฤติกรรมของบุคคล มีความแตกต่างกันในเรื่องของความรู้สึก ข้าพเจ้าจึงเลือกสีที่ให้ความรู้สึกเศร้าโศก เช่นภาพที่ 2,3 ที่ใช้สีโทน น้ำเงินม่วงเป็นการแทนค่าความรู้สึก สงบเยือกเย็น เก็บกด ความเศร้าและสีม่วงที่มีความหมายของความทะเยอทะยาน กระตุ้นเร้าความรู้สึกทางวิญญาณของมนุษย์ในแง่ลบสีม่วงสร้างภาพมายาและอุปาทานหลอกลวงขึ้นได้ ในภาพที่ 2 บรรายากาของภาพเป็นสีฟ้าขาวเหมือนลักษณะของหมอก โดยข้าพเจ้าต้องการที่จะเปลี่ยนบรรายากาสมืดให้สว่างขึ้น โดยความคิดที่ว่าสีขาวนั้นก็แสดงค่าของความกดดันได้โดยลงนิกสภาพพื้นที่ที่กว้างใหญ่ไร้ขอบเขตแต่เต็มไปด้วยความว่างเปล่าสีขาวนั้นสามารถให้ค่าความรู้สึกแว้งว่างและกดดันได้เป็นอย่างดี ภาพที่ 1 ข้าพเจ้าลงใช้สีแดงเป็นหลักโดยยังคงไว้ซึ่งความรู้สึกกดดันแต่มีความโกรธและโรคประสาทเพิ่มเข้ามาในผลงานชิ้นนี้

สีที่ข้าพเจ้าใช้ในผลงานส่วนใหญ่ไม่ใช่สีที่สดใสแต่เลือกที่ใช้สีหม่นหมองมืดเป็นแกนหลักเพื่อแทนความรู้สึกในจิตใจของข้าพเจ้าที่มีต่อคนในสังคมเมืองโดยให้สีผิวของคนเป็นสีน้ำเงินเข้ม

ไม่เหมือนคนจริงที่มีสีเลือดในร่างกายแทนความหมายเย็นชาเหมือนคนเป็นวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

1

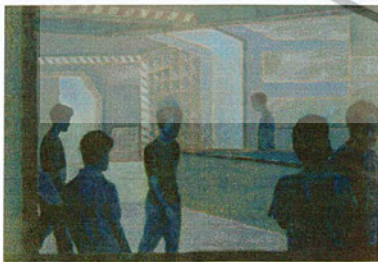
ในผลงานส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าแสดงพื้นผิวที่มีทั้งเรียบเนียนบนผิวผนังคนและริ้วรอยแตกและคราบต่าง ๆ ที่ผนังและพื้น โครงสร้างของสิ่งก่อสร้างในภาพนี้จะเห็นความขัดแย้งระหว่างมีมนุษย์ที่เรียบและขัดแย้งกับผิวของพื้นที่ข้าพเจ้าใช้แทนค่าของความเสื่อมโทรมของสถานที่

2

ข้าพเจ้าได้แยกพื้นผิวระหว่าง โครงสร้างหลักที่มีสนิม กับผิวของอาคารที่แตกและมีริ้วรอย ข้าพเจ้าได้สร้างพื้นผิวด้วยกลวิธีเฉพาะทางเทคนิคสีน้ำมัน โดยผสมน้ำมันสนเข้ากับสีน้ำมัน แล้วรดไปบนผ้าใบแล้วซับออกด้วยกระดาษแข็งดูร่องรอยความแตกต่างตามความพึงพอใจ แล้วรอให้แห้ง แล้วจึงเขียนทับตามความเหมาะสมของภาพอีกที

พื้นที่ว่าง (Space)

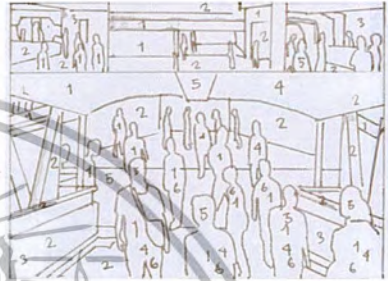
1

ผลงานข้าพเจ้ามีที่ว่างเพื่อแสดงค่าของความลึก ระยะลึกอาจกำหนดได้จากรูปทรงใกล้, ไกล ข้าพเจ้านิยมให้ที่ว่างมีความรู้สึกของอากาศวังผ่าน รูปทรงทั้งหมดสร้างความรู้สึกโปร่งเพื่อลดความตึงเครียดของสีและท่าทางของคนด้วยที่ว่างและที่ว่างช่วยให้เน้นจุดเด่นให้มีความชัดเจนและสำคัญยิ่งขึ้น

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ

องค์ประกอบศิลป์ ข้าพเจ้าถือว่ามียุทธศาสตร์สำคัญในการสร้างผลงานศิลปะกล่าวคือ องค์ประกอบคือส่วนสร้างรูปแบบงานให้แปลกตามความเข้าใจของข้าพเจ้าก่อให้เกิดความสมดุล ภายในผลงาน ผลงานที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์ คือภาพผลงานชิ้นที่ 1 และภาพผลงานชิ้นที่ 2

ภาพผลงานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน (Harmony)

โครงสร้างโดยรวมจัดอยู่ในลักษณะสี่เหลี่ยมเป็นส่วนใหญ่และสี่เหลี่ยมร้อนผสมผสานในปริมาณน้อย แต่โดยรวมแล้วจะแสดงให้เห็นถึงความกลมกลืนของกลุ่มสีที่สามารถสร้างให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน ได้อย่างชัดเจนข้าพเจ้าชอบที่จะกระจายสีหลัก ๆ ออกไปทั่วทั้งงาน ไม่รวมกลุ่มอยู่ใดที่หนึ่งเพื่อหนักของภาพและการดึงดูดสายตาไม่ให้ดูเฉพาะที่

2. ความหลากหลาย (Variety)

ภายในผลงานข้าพเจ้าไม่ได้มีความหลากหลายนักมีเพียงแค่ผิววัสดุที่แตกต่างกัน อาทิเช่น พื้นถนนกับเหล็กที่มันวาว และเหล็กที่เป็น โครงสร้างของอาคาร

3. ความสมดุล (Balance)

ภาพผลงานข้าพเจ้านิยมจัดองค์ประกอบแบบซ้าย ขวาเท่ากันเสมอเพื่อคำนึงถึงความลงตัว ที่ง่าย ในเรื่องของน้ำหนักข้าพเจ้าได้ถ่ายเทไปทั้งบนและด้านล่างของภาพ กระจายน้ำหนักให้ทั่วทั้งภาพเพื่อความสมดุลของงานไม่หนักไปด้านใดด้านหนึ่ง

4. สัดส่วน (Proportion)

ในผลงานได้แสดงสัดส่วนที่แตกต่างกัน อันได้แก่รูปทรงคนและรูปทรงของอาคาร เหล็กเส้นต่าง ๆ ข้าพเจ้าคำนึงถึงสัดส่วนคนมาก ในเรื่องของความถูกต้องและขนาดกลุ่มที่อยู่ใกล้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะมีขนาดใหญ่กว่ากลุ่มคนที่อยู่ไกล เพื่อมิติที่ดูลึก และความแตกต่างในเรื่องของขนาดของช่อง ซึ่งข้าพเจ้าได้แบ่งผลงานเป็นช่องที่แตกต่างกัน โดยให้ช่องที่เด่นเป็นช่องที่ใหญ่และให้ความสำคัญในเรื่องของความชัดเจนและช่องที่เล็กต่อมาถูกผลกระทบให้รูปทรงในช่องมีขนาดเล็กตามขนาดของช่องเพื่อลดการแข่งขันเรื่องความเด่นในงาน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

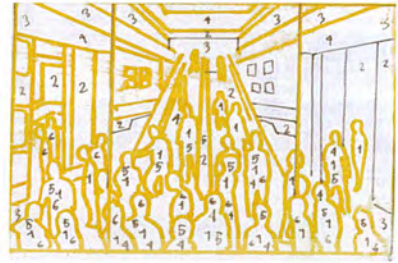
ในผลงานรูปทรงที่เด่นไม่มีให้เห็นเป็นรูปเดี่ยวแต่ข้าพเจ้าใช้ความใหญ่ของช่องเป็นรูปทรงทั้งหมดที่เด่นจัดวางไว้ให้มีความเป็นเด่นด้วยรูปทรงที่ใหญ่และชัดเจนให้สีที่สดกว่าช่องอื่น ๆ

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ภายในผลงานข้าพเจ้าได้แสดงถึงความเคลื่อนไหวที่หยุดนิ่งบ้างก็มีลักษณะที่เชิงซ้ำ แสดงถึงความไร้ชีวิตชีวาซึ่งขัดแย้งกับคนจริงที่มีการเคลื่อนไหวที่รวดเร็ว โดยให้ทิศทางในการเคลื่อนไหวแบบไม่เป็นระเบียบ ได้ถูกจัดวางกระจายให้เกิดพลังประสานสัมพันธ์กันไปทั้งภาพ

ผลงาน ชั้นที่ 2

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ภาพผลงานชิ้นนี้ใช้สีวรรณะร้อนเป็นหลัก โดยมีสีเทาเข้ามาแทรกในผลงานบ้างเล็กน้อย ข้ำพเจ้ากระจายสีแดงไปทั่วทั้งภาพและใช้เส้นนำสายตาเป็นดัวเชื่อมสร้างความกลมกลืนระหว่างช่องของภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety)

ภายในผลงานชิ้นนี้ มีความหลากหลายอยู่ไม่น้อยมีเพียงองค์ประกอบที่กระทำทางการเดินขึ้นบันไดลงบันไดและวัตถุผิวมันวาวให้ความรู้สึกต่างจากวัสดุแข็งและหยาบของผนังอาคาร

3. ความสมดุล (Balance)

ภายในผลงานชิ้นนี้ จัดวางองค์ประกอบแบบสมดุลซ้าย ขวาเท่ากันและดึงกลุ่มคนมาอยู่ด้านล่างสุดของภาพโดยให้เป็นแนวเส้นนำสายตาไปสู่ใจกลางภาพและใช้เส้นนำสายตาด้านบนพุ่งเข้ามาผสมผสานกับใจกลางภาพเหมือนด้านล่าง เพื่อไม่ให้หลุดความรู้สึกขณะดูผลงาน

4. สัดส่วน (Proportion)

ภาพผลงาน มีการสร้างสัดส่วนที่แตกต่างกันหลายขนาด อาทิเช่น ความแตกต่างกันของรูปทรงคนและมิติเส้นของสถาปัตยกรรม มีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ตามลำดับ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ผลงานชิ้นนี้ใช้รูปทรงของบันไดเลื่อนตรงกลางภาพเป็นจุดเด่นทั้งในเรื่องของขนาดและรายละเอียดตามขั้นบันได ด้วยการเน้นบริเวณบันไดให้มีสีส้มและน้ำหนัที่แตกต่างระหว่าง 2 ช่อง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านข้างที่เป็นเพียงช่องสีขาว ธรรมดาที่ไม่เด่นมากนักแต่สามารถช่วยส่งให้ช่องตรงกลางเด่นมากขึ้นทันที

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ผลงานชิ้นนี้ได้ใส่อากัปกิริยาของรูปทรงคนขณะกำลังเดินขึ้นลงบันได มีท่าทางการเกาะราวบันได โดยใส่ความเคลื่อนไหวเล็กๆ เพื่อเพิ่มความเป็นธรรมชาติ ของคนเวลาขึ้นลงบันได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้สร้างรูปแบบที่เกิดจากจินตนาการผสมกับความเป็นจริงในโลกยุคปัจจุบัน มองชีวิตผู้คนในโลกเล่นในสังคมมีแต่การแข่งขันแย่งชิงจนไร้น้ำใจขาดความเป็นคนข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกรังเกียจและเครียดกับสิ่งที่สังคมกำลังเป็นอยู่ ทำให้ต้องพิจารณาหาความเป็นไปของชีวิต อะไรที่ทำให้ชีวิตแปรเปลี่ยนไป การกระทำของคนหรือสังคม เรื่องของค่านิยมในวัตถุทั้งหมดของเรื่องนี้สร้างแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

งานชุดคนสังคมใหม่ สื่อสารนำความจริงที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบันผสมเข้ากับจินตนาการของข้าพเจ้าออกมาให้ปรากฏเนื้อหาของงาน เจาะจงที่สภาพจิตใจของคนในสังคมจากประสบการณ์หลากหลาย จากภายนอกที่มากระทบ เกิดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดในทางลบ ทับถมอยู่ในจิตวิญญาณเป็นวัตถุดิบที่เก็บสะสมไว้เป็นแรงผลักดันให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์ผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ประสบปัญหาในการสร้างผลงาน คือจากการสร้างภาพร่างชุดที่ 3,4 ถ้าสังเกตโดยรวมจะแสดงความสมบูรณ์ภายในภาพเนื่องจากเป็นผลงานชิ้นเล็กแต่เมื่อนำมาขยายเป็นผลงานจริง ซึ่งมีขนาดใหญ่จึงก่อให้เกิดปัญหาคือมีบริเวณพื้นที่ว่างมากเกินไปข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาด้วยการนำรูปทรงเพิ่มเติมเข้าไปทำให้เกิดความลงตัวแต่ผลงานชิ้นที่ 4 ข้าพเจ้าต้องการความรู้สึกอ้างว้างจึงลดจำนวนคนลงเพิ่มความว่างของพื้นที่มากขึ้นเพื่อแสดงถึงอารมณ์อีกรูปแบบหนึ่งของงาน และได้บรรยายภาพเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

A day number 40 ปี 2003. หน้า 90

HR GIGER ARH + London 1990. หน้า 25, 31, 37

The 4th Panasonic contemporary Painting Exhibition 47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

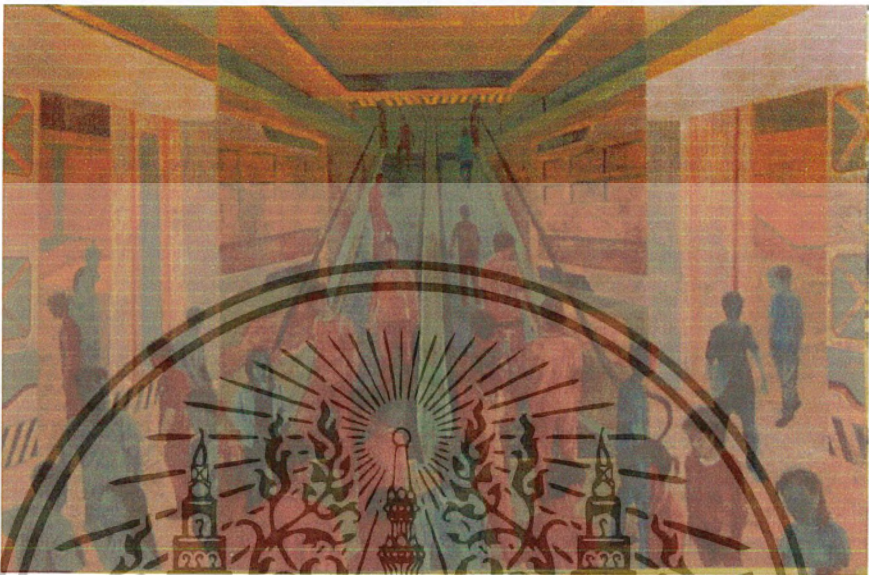
ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	คนสังคมใหม่ 1
พ.ศ.	2546
ขนาด	200 x 160 ซม.
เทคนิค	จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

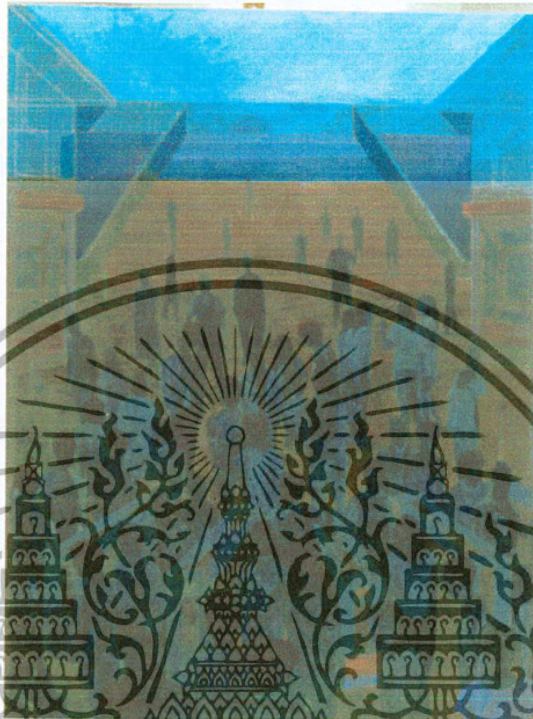
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	คนตั้งคมใหม่ 2
พ.ศ.	2546
ขนาด	200 x 130 ซม.
เทคนิค	จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน

คนสังคัมใหม่ 3

พ.ศ.

2547

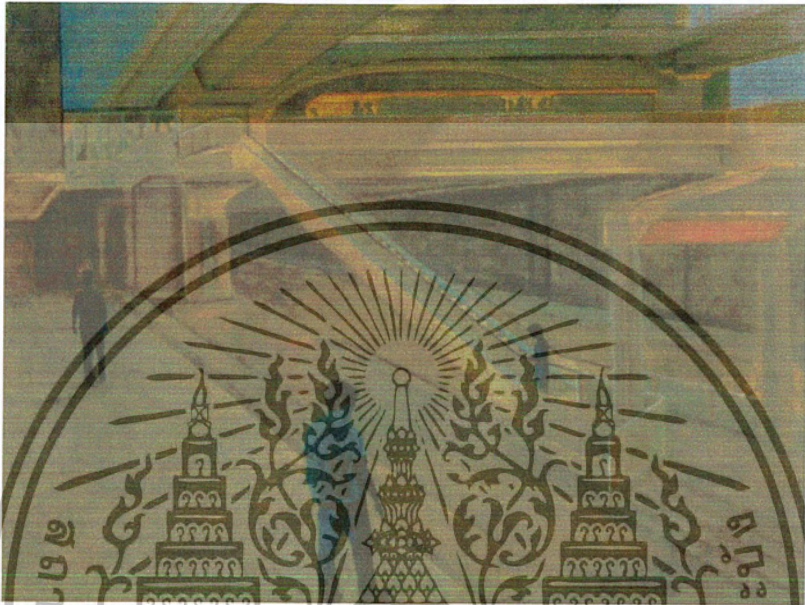
ขนาด

210 x 160 ซม.

เทคนิค

จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน	คนสังคมใหม่ 4
พ.ศ.	2547
ขนาด	200 x 150 ซม.
เทคนิค	จิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ

ประวัติผู้เขียน

นาย สืบพงษ์ งามโรจน์

เกิด 18 เมษายน 2523

ที่อยู่ หมู่บ้านเสนาวิลล่า 563 ถ. แฮปปี้แลนด์ แขวง คลองจั่น เขต บางกะปิ กทม. 10240

ประวัติการศึกษา

- อนุบาลแสงจันทร์
- โรงเรียนโสมสุมิตร
- โรงเรียนสุธรรมพิทักษ์
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือนครราชสีมา
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2540 - การแสดงผลงาน “ดาวดวงนี้ที่ฉันรัก”
- 2545 - การแสดงผลงานนักศึกษา ณ ศูนย์การค้าซีคอนสแคว์
- 2546 - การแสดงผลงานนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีนครราชสีมา
- 2547 - การแสดงผลงาน 10 ปีวิจิตรศิลป์